ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ଜେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 55/2008</u>

ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ନୟାଗଡ଼ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୌରା ବିଚାର ସଂଖ୍ୟା 3/2007ରେ, ତା 25.04.2008 ରିଖରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଆବେଦନ ।

ଗୋପବନ୍ଧୁ ସାହୁ .... ଆବେଦନକାରୀ

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ .... ଉତ୍ତରଦାତା

HIGH COURT ORISSA
ସତ୍ୟମେବ ଜୟତେ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ : - ସୁଶ୍ରୀ ଅନିମା ଦେଇ
ନ୍ୟାୟମିତ୍ର

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ : - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋନକ ମିଶ୍ର
ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା

ପୀଠାସୀନ:

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ସାହୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ଏବଂ
ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଶୁଣାଣି ଏବଂ ରାୟ ତାରିଖ : 13.12.2023

ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା : ଆବେଦନକାରୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ସାହୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 498-A ଏବଂ 302 (ଏହା ପରେ 'ଆଇ.ପି.ସି.') ଅଧୀନରେ କରିଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏସ୍.ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3/2007ରେ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ନୟାଗଡ଼ଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଅଭିଯୋଗ ଯେ, ସୁକାନ୍ତି ସାହୁ (ଏହା ପରେ ମୃତକ) ଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ

ପରେ ଏବଂ ତା 13.08.2006 ପୂର୍ବରୁ, ବେଆଇନ ଅର୍ଥ ଦାବି ପୂରଣ କରିବାକୁ ସେ ମୃତକଙ୍କ ମାତାପିତାଙ୍କୁ ବାଧ କରିବା ପାଇଁ ମୃତକଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଡୁଡା ଗ୍ରାମରେ 13.08.2006 ର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା 25.04.2008 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦିଓ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 498-A ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷାରୋପରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଟଙ୍କା 5000/ ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ, ଅତିରିକ୍ତ ଛଅ ମାସ ପାଇଁ ଆର୍.ଆଇ. ଭୋଗିବାକୁ ହେବ ।

<u>ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା :</u>

2. ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା, ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ସାହୁ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ସୂଚନା ବିବୃତି (ଏହା ପରେ 'ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.') ଅନୁଯାୟୀ, ସଂକ୍ଷେପରେ, ହେଉଛି ଯେ, ତା 13.08.2006 ରିଖରେ ପ୍ରାୟ 9 ଟା ରାତି ସମୟରେ, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ବାବୁଲା ସାହୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାବାଳକ ପୁଅ, ଯିଏ ପ୍ରାୟ 10 ବର୍ଷର ଥିଲା, ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତର ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଅଛି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପରେ, ଉଭୟ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାବାଳକ ପୁଅ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ମୃତକ ଫାଶୀ ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ପଚରା ଯିବାରୁ ସେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଗାଁର

HIGH COURT ORISSA

ଭଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଥିଲା, ସେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏଭଳି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବାଟରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ସାମ୍ନା ସାମ୍ନି ହେବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏକ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୃତକ ନିଜକୁ ଫାଶୀ ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ପଚରା ଉଚୁରା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୃତକଙ୍କୁ କିଛି ଆଘାତ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ମୃତକଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଉଲଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଓ ନାକରୁ ରକ୍ତ ବାହାରୁଥିଲା । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.ରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସଂପନ୍ନ ହେବାର ତିନି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୃତୀୟ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ ଏବଂ ବିବାହ ସମୟରେ ବାସନ କୁସନ, ସୁନା ଅଳଙ୍କାରମାନ ଏବଂ ନଗଦ ଟଙ୍କା 6000/- ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ମଦ୍ୟପାନ କରିବା ପରେ ମୃତକଙ୍କୁ ଦୈହିକ ବା ବାଚନିକ ଆଘାତ କରି ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶଶୁର ଘର ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପରେ ସେ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ସେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ କରିବେ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତା 13.08.2006 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9, ବାଣିଗୋଚ୍ଛା ଫାଣ୍ଡିରେ ନିୟୋଜିତ ସହକାରୀ ନିରିକ୍ଷକଙ୍କ ଏହି ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଙ୍କ ଠାରୁ ତାରିଖ 14.08.2006 ରେ ଲିଖିତ ବିବୃତି ପାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏହି ମାମଲା ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଦଶପଲ୍ଲା ଥାନାର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ

ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଇପିସିର ଧାରା 498-A ଏବଂ 302 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଶପଲ୍ଲା ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 69 ରେ, ତାରିଖ 14.08.2006ରେ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସୂଚନାଦାତା (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2) ଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଡୁଡା ଗ୍ରାମରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଥିଲା । ସେ ଇଏକ୍ସଟି.6 ଅନୁଯାଇ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦାଶପଲ୍ଲା ତହସିଲଦାରଙ୍କୁ, ଅନୁରୋଧ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ପରେ, ସେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୃତଦେହ ଉପରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇଏକ୍ସଟି.2 ମାଧ୍ୟମରେ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ ସେ ଶବକୁ କନଷ୍ଟେବଳଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ, ଦଶପଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ପୋଲିସ ଏସ୍.ଆଇ. କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ୱର ନାୟକ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11) ଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯିଏ ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ, ତା 15.08.2006 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି.7) ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 164 ଅଧୀନରେ ସାକ୍ଷୀ ଅନଇଁଠା ନାୟକ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଙ୍କ ବିବୃତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଜେ.ଏମ୍.ଏଫ୍.ସି, ଦଶପଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 498-A ଏବଂ 302 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିବା ପରେ, ମାମଲାଟିକୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଗଲା, ଉପଯୁକ୍ତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ପାଳନ କରିବା ପରେ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ, ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୌରା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଥିଲା ।

<u>**ଅଭିଯୋଜନ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଏକ୍ସିବିଟଗୁଡ଼ିକ:**</u>

3. ଏହାର ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ଏଗାର ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଅଇଁଠା ନାୟକ ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଜଣେ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଜମି ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ 'ମରିଗଲି ମରିଗଲି' ବୋଲି କହୁଥିବାର ଯନ୍ତ୍ରଣାଜନିତ କରୁଣ ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଏପରି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି, ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଭୂମି ତଳେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼କୁ ମୃତକଙ୍କ ଗଳା ଉପରେ ଚାପି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଗୋଇଠା ମାରୁଛନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ସାହୁ, ମୃତକଙ୍କର ଭାଇ ଥିଲେ, ଯିଏକି ଏହି ମାମଲାର ସୂଚନାଦାତା ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦିନ, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୁଅ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ଦୈହିକ ବା ବାଚନିକ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏପରି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ଉଲଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ମରି ପଡ଼ିଥିବାର ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ତଥା ନାକରୁ ରକ୍ତ ବାହାରୁଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ

HIGH COURT ORISSA

କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଝଗଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସେ ଇଏକ୍ସଟି.2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3 ଧିରେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରେ ମୃତକଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେ ଇଏକ୍ସଟି.2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ କଁର ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଇଏକ୍ସଟି.2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5 ବୈକୁଣ୍ଠ କଁର ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଯିଏ ପୋଲିସଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ଦେଖିଥିବା କହିଥିଲେ । ଇଏକ୍ସଟି 2 ମାଧ୍ୟମରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ରଥ କହିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ପୋଲିସ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ ହେବା ପରେ, ପୋଲିସ ଗୋଟିଏ ଶାଢ଼ୀ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କାଗଜ ଜବତ କରିଥିଲେ । ଜବତ ତାଲିକା ଇଏକ୍ସଟି.3 ଅନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଜବତର ସେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7 ଦୀନବନ୍ଧୁ ସାହୁ ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ, ଯିଏ ଉକ୍ତ ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 4 ରୁ 5ଟା ସମୟରେ ମୃତକଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାଜନିତ କରୁଣ ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଥିବାର କହିଥିଲେ ।

ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରମୋଦ ନାଏକ ଏବଂ ଗାଣ୍ଡିଆ ମୃତକଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆଡକୁ ନେଇଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8. ଏ.ଟି. ଡୋରା ବାଣିଗୋଛା ଫାଣ୍ଡିରେ ଜଣେ କନଷ୍ଟେବଳ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ କନେଷ୍ଟବଲଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଇଏକ୍ସଟି.4 ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନରେ, ଇଏକ୍ସଟି.3 ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ଗୋପାଳ କୃଷ୍ଣ ନାୟକ ବାଣିଗୋଛା ଫାଣ୍ଡିରେ ସହକାରୀ ଉପ ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2ଙ୍କ ଠାରୁ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଓ.ଆଇ.ସି., ଦଶପଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଥମିକ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଓ.ଆଇ.ସି.ଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ତଦନ୍ତର ଦାୟିତ୍ୱ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10 ଡକ୍ଟର ବସନ୍ତ କୁମାର ପାଣ୍ଡା, ଦଶପଲ୍ଲା, ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଶଲ୍ଯ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ପୋଲିସଙ୍କର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ ଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଇଏକ୍ସଟି.7 ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ୱର ନାୟକ ଦଶପଲ୍ଲା ପୋଲିସ ଥାନାରେ ଉପ-ନିରିକ୍ଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଓ.ଆଇ.ସି., ଦଶପଲ୍ଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9ଙ୍କ ଠାରୁ ତଦନ୍ତର

ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ଆଠଟି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଇଏକ୍ସଟି.1 ହେଉଛି ଲିଖିତ ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି.2 ହେଉଛି ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି, ଇଏକ୍ସଟି.3 ହେଉଛି ଜବତ ତାଲିକା, ଇଏକ୍ସଟି.4 ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଇଏକ୍ସଟି.5 ହେଉଛି ମୃତ ଶରୀର ଚଲାଣ, ଇଏକ୍ସଟି.6 ହେଉଛି ଘଟଣା ସ୍ଥଳ ମାନଚିତ୍ର, ଇଏକ୍ସଟି.7 ହେଉଛି ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ଏବଂ ଇଏକ୍ସଟି.8 ହେଉଛି ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କର ବିବୃତି ।

<u>ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳ:</u>

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ।

ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ ହେଉଛନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଭାଇ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଦିନରେ, ସେ ହୁଲ୍ଲା ଶୁଣି ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 4ଟା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବାର୍ଣ୍ଣର ସ୍ୱଳ୍ପ ନିଦରୁ ଉଠି ପଡିଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରମୋଦ ଏବଂ ଗାଣ୍ଡିଆ ମୃତକଙ୍କୁ ଘର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ନେଇ ଯାଉଥିବାର ଏବଂ ସେ ଦେଖିଛନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଯିଏ, ମୃତକଙ୍କୁ ପାଣି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେହି ସମୟରେ ମୃତକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜନିତ କରୁଣ ଧ୍ୱନି କରୁଥିଲେ । ସେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 କୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଫେରିବା ବେଳକୁ ମୃତକ ଜଣକ ପ୍ରାଣ ହରାଇସାରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଜଣକ ନିଜକୁ ଫାଶୀ ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

HIGH COURT ORISSA

<u>ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଫଳାଫଳ :</u>

5. ନଥି ମୌଖିକ ତଥା ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟଳୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଉପନିତ ହେଲେ ଯେ, ଡାକ୍ତର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଗଳାରେ ଚାପ ପକାଇବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣ ହେତୁ, ନାକରୁ ଏବଂ ପାଟିରୁ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ, ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି.2) ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତଦେହ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ଯାହା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.9 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ସମର୍ଥନ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୋଡ ଦ୍ୱାରା ଗଳାରେ ଦବାଇ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କ ପାଟି, ନାକ ଏବଂ ଶ୍ୱାସନଳୀରୁ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଲ୍ୟାରିଞ୍ଜିଆଲ୍ ବକ୍ସ ଏବଂ ହାଇଡ୍ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ନଥିଭୁକ୍ତ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆଇପିସିର ଧାରା 498-A ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଅଭିଯୋଜନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏପରି ଅଭିଯୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ସଫଳତାର ସହ ବୁଝାଇ

ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି:

6. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ସୁଶ୍ରୀ ଅନିମା ଦେଇ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ଏବଂ ଯେହେତୁ ମୃତଦେହଟି ଘରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଘରର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ବାଡ଼ ପଛରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ, ତାଙ୍କ ଛିଡା ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ଆକ୍ରମଣର ସାକ୍ଷୀ ହେବା ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ 'ବାରି' ରେ ଆକ୍ରମଣର ସ୍ଥାନ ଏକ କାଦୁଅ ସ୍ଥାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି କାଦୁଅ ଥିବାର ଡାକ୍ତର ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପୁନଃ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7 ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦ ନାୟକ ଏବଂ ଗାଣ୍ଡିଆ ନାମକ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆଡକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଜଣକ ଏକ 'ସାଗୁଆନ' ଗଛରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଆଳ ଯେ, ଏହା ଏକ ଫାଶୀଦେଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମାମଲା, କେବଳ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ନୁହେଁ ବରଂ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ସମର୍ଥନ ମିଳୁଅଛି । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅପରାଧ କରିବା ପଛରେ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କ ଆଚରଣ ହୁଲାକୁ ବୃଦ୍ଧି ନକରିବା ଯଦିଓ ସେ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ଛିଡା

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଘଟଣା ଦେଖିବା ଏକ ଅସମ୍ଭବ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁକରି, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ ଉଚିତ ଅଟେ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ସୋନକ ମିଶ୍ର ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଆଳ ଯେ, ଏହା ଏକ ଫାଶୀ ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମାମଲା ଡାକ୍ତର ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10ଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟାକୃତ ହୋଇଅଛି, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ମୃତଦେହ ଉପରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ନା କେବଳ ଶ୍ୱାସନଳୀ, ଲ୍ୟାରିଞ୍ଜିଆଲ୍ ବକ୍ସ ଏବଂ ହାଇଡ୍ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିନଥିଲେ ବରଂ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟାଜନିତ ଥିଲା ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଆଘାତ ପ୍ରାକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ଯଦି କାରଣ ହୋଇପାରେ କିଏ ଚାପର ସହ ନିଜ ଗୋଡକୁ ରଖେ ଏବଂ ଏହା ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ବିଫଳତାକୁ ଆଗେଇ ନେବ । ଯେହେତୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକଙ୍କ ଗଳାକୁ ଗୋଡରେ ଚାପୁଥିବାର ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଡରେ ଗୋଇଠା ମଧ୍ୟ ମାରୁଥିଲେ, ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉଅଛି ଏବଂ କେବଳ ମାତ୍ର କାରଣ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1. ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ହୁଲା ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲେ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଜଣାପଡ଼ିଛି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଏକ ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଜେରାରେ ମୋଟ ଉପରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କର ଜେରା ଦ୍ୱାରା ନଥିକୁ କିଛି ଅଣାଯାଇନାହିଁ ଯେ, ତାଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀ ଅବସ୍ଥାନରୁ ଆକ୍ରମଣ ସ୍ଥାନ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସଠିକ୍ ଉପସଂହାର

ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏକ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲା ଅଟେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ଜେଲ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଉଚିତ ଅଟେ ।

<u>ମୃତକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ କି ?:</u>

7. ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଆଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା ପାଇଁ, ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ଅଭିଯୋଜନ ସଫଳତାର ସହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିଛି ଯେ, ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନା, ଦଶପଲ୍ଲା ଆସନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଯାଞ୍ଚ କରିବା, ମୃତକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10, ତା 15.08.2006 ରେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତଶରୀର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ଶ୍ୱାସନଳୀ, ଲ୍ୟାରିଞ୍ଜିଆଲ୍ ବକ୍ସ ତଥା ହାଇଡ୍ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଉଭୟ ଫୁସଫୁସ ଅବରୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ପେଟରେ କଳା ଦାଗ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ଲୀହା ଅବରୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ଅଗ୍ରଭାଗ ବେକର ମାଂସପେଶୀ ଅବରୁଦ୍ଧ ଥିଲା । ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରରେ, ଡାକ୍ତର ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ, ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟା ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ପ୍ରାକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଜନିତ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳତା ହେତୁ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି କେହି ତାଙ୍କ ଗୋଡକୁ ବେକରେ ଚାପ ଦେଇ ରଖନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତ ର କାରଣ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବିଫଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇପାରେ । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତିକୁ ଇଏକ୍ସଟି.7 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ଜେରାରେ ଏହା ବାହାର ହୋଇଛି ଯେ, ଡାକ୍ତର ଡାହାଣ ହାତ କଚଟି ଗଣ୍ଠି ଉପରେ ଏକାଧିକ ଘର୍ଷଣଜନିତ କ୍ଷୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିବୃତିରେ, ସେ ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ କୌଣସି ପାଦ ଚିହ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ୟ

କରିନଥିବା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି କେହି ଉପରକୁ ଶୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରତିରୋଧ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀର ନିଶ୍ଚୟ ଥରିଉଠିଥିବ ଏବଂ ଯଦି କେହି କାଦୁଅ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ପରେ ପାଦରେ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି ତେବେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ/ଚଢାଉକାରୀଙ୍କ ଶରୀରରେ କାଦୁଅ ଚିହ୍ନ ରହିବ । ଡାକ୍ତର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେଠାରେ କୌଣସି ଦଉଡିର ଚିହ୍ନ ନଥିଲା ଏବଂ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାକ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଜନିତ ଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ୱାସନଳୀ, ଲ୍ୟାରିଞ୍ଜିଆଲ୍ ବକ୍ସ/ଶ୍ୱାସପେଟିକ ଋଳୀ ଏବଂ ହାଇଡ୍ ହାଡ଼ର ଭଙ୍ଗା ଫାଶୀ ଦେଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା କିମ୍ବା ଏହା ଏକ ଫାଶୀ ଦେଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ମାମଲା ବୋଲି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆଳକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ/ଅଧିଷ୍ଠାୟୀ କରିବା ପାଇଁ ଜେରାରେ ଆଉ କିଛି ଅଣା ଯାଇ ନହିଁ । ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଇଏକ୍ସଟି.2), ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10), ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତିର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7) ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏକ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆଳ ହେଉଛି ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଫାଶୀ ଦେଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କାରଣରୁ ହୋଇଛି ବୋଲି ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

<u>**ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଏବଂ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ କି ?:**</u>

8. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଜମି ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିଲେ 'ମରିଗଲି ମରିଗଲି' କହୁଥିବାର ମୃତକଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି, ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ି ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଗଳାକୁ ଚାପି ରଖି ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଲାଥ ମାରୁଥିଲେ

ଏବଂ ମୃତକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜନିତ କରୁଣ ଧ୍ୱନି କରୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଦେଖିକରି, ଆବେଦନକାରୀ ପଳାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ରାତିରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ମୃତକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଅଛି । ଜେରାରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 କହିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଏକ 'ବାରି' ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ବାଡ଼ ଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଘଟଣା ଘଟିବା ବର୍ଷ 'ବାରି' ଭିତରେ ମକା ଗଛ ଲଗାଇଥିଲେ । ଜେରାରେ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଗୋଟିଏ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ଗୋଡ଼କୁ ଗଳାରେ ରଖି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାମ ଗୋଡ଼ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଲାଥ ମାରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଖାଲି ପାଦରେ ଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଜେରାରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଲାଥ ମାରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଘଟଣାଟିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୃତକ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଚାଲୁ ନଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜନିତ କରୁଣ ଧ୍ୱନି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବିଶେଷ ଭାବେରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଆକ୍ରମଣକୁ ଦେଖି ନଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ, ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବାରୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ । ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘଟଣା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା ଥିଲା ବୋଲି ବିଜ୍ଞ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଦେଇଥିବା ପରାମର୍ଶକୁ ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା କେବଳ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ନାହିଁ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଆକ୍ରମଣ ଘଟିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଜେରାରେ ଏପରି ଅଣାଯାଇ ଯେ, କେବଳ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ବାଡ଼ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣକୁ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିନଥାନ୍ତା । ଏହା ଠିକ୍ ଯେ, ଏହା

ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ଅଛି ଯେ, ଘରର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣଟି ବାଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଥିଲା ଏବଂ କିଛି ମକା ଗଛ ସେଠାରେ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆଉ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଭାବରୁ ବାଡ଼ଟି ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲା ଯେ, ଯଦି କେହି ବାଡ଼ର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି, 'ବାରି' ଭିତରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେବ ନାହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିତର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ ।

ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଦାଖଲ ହେବା ଦିନ ହିଁ ଆଇ.ଓ.(ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୨) ନିଜେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ମୃତଦେହକୁ 'ବାରି' ରୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ହିଂସାର ଚିହ୍ନ ରହିଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଟାଣିବା ଚିହ୍ନ ଏବଂ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଥିଲା । ମୃତଦେହକୁ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଉଠାଇ ନିଆଯାଇଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7, ନିସନ୍ଦେହରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘର ପଛପଟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗଛ ରହିଥିଲା ଏବଂ 'ବାରି' ରେ ବାସନ ଧୋଇବା ସ୍ଥାନଟି ଏକ କାଦୁଅ ସ୍ଥାନ ଥିଲା ଏବଂ 'ବାରି' ରେ ବାଡ଼ ଥିଲା ଏବଂ ମକା ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚ ଫୁଟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ, ଘଟଣାଟି କାଦୁଅ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଘଟିଛି । ତେଣୁ, ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦି କେହି କାଦୁଅ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ପରେ ପାଦରେ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି ତେବେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଶରୀରରେ କାଦୁଅ ଚିହ୍ନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଯାଏ । ଜେରାରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଦୌ ଭାଙ୍ଗି ନାହିଁ ।

ଆଇନ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ, ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ଅଟେ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପରିମାଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ଜଣେ ଏକାକୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପରିସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଯାହା ଦୃଢତାର ସହିତ, ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ, ଦୋଷସିଦ୍ଧି ନଥିଭୁକ୍ତ

କରାଯାଇପାରିବ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 134 ମାଧ୍ୟମରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା ଦୃଢ ଭାବରେ କହିଛି ଯେ, କୌଣସି ତଥ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ସାକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ଆଇନର ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅସଂଖ୍ୟ ରାୟରୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ପାଇଛି । ନିକଟରେ, **(2023) SCC ଅନ୍ ଲାଇନ୍ SC 80 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା, ମୁନ୍ନା ଲାଲ-ବନାମ-ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ମାମଲାରେ,** ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପୁନର୍ବାର ନିଶ୍ଚିତ କରି, ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ :

> "28... ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 ର ଧାରା 134 ରେ ଏକ ଭଲଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଛି ଯେ, ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଗଣନା କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସାକ୍ଷ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ପରିମାଣ ନୁହେଁ । ଏକ ଅନୁସରଣକାରୀ ଭାବରେ, ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବହୁଳତା ଉପରେ ଜୋର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଯଦି ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ବାଟ ଦେଖାଇବ ।

ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ସମର୍ଥନ ପାଇଅଛି, ଅଭିଯୋଜନର ବକ୍ତ୍ୟବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଅଣ-ବିକ୍ଷୋଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତର୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତରେ, ଏହା ଅନେକ କାରଣରୁ ହୋଇପାରେ; ଏହିପରି ଗୋଟିଏ କାରଣ ହୋଇପାରେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଜଡିତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଘଟୁଥିବା ଅପରାଧକୁ ଦେଖିବାପରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କୌଣସି ଦୃଢ ନିୟମ ବିକଶିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଘଟଣା ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କେବଳ ଯେହେତୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ କିମ୍ବା ଅଜବ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସି ନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାରମ୍ବାର ଦ୍ୱିଅର୍ଥ-ବିହୀନ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଚରଣର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଏକରୂପତା ମଧ୍ୟ ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । **(1999) 8 ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ କେସେସ୍ 649ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ରଶ୍ମି- ବନାମ -ଏମ୍. ପି. ମାମଲାରେ,** ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

> "8. ହତ୍ୟା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆକ୍ରମଣର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଚରଣ ଉପରେ ଏପରି ମନ୍ତବ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରଶଂସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାରମ୍ବାର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଚରଣ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏଭଳି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦର୍ଶ ଭାବେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଏକ ଦୃଢତାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ହିଂସା ଦେଖି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ

ଏବଂ ସ୍ୱଭାବ ତେଣୁ ଆଚରଣ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେବ । ଆମେ ଏପରି କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହୁଁ ଯାହାକୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୨ ରାମ ଦୁଲାରଙ୍କ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଆଚରଣ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ।

[ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି]

ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, କେବଳ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1, ଯିଏକି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଆକ୍ରମଣ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଅବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଉପସଂହାର

୨. ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ, ସଫଳତାର ସହ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଜନ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଲୋଚନାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ଏତଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି । ଜେ ସି ଆର୍ ଏଲ୍ ଏ ର ଯୋଗ୍ୟତା ଅଭାବ ହେତୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ମାମଲାର ନଥିଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ଅନୁମେୟ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା 11.01.2019 ରେ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ନେବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନଥିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ରାୟର ଏକ ନକଲ ସହିତ ସୂଚନା ଏବଂ ଅନୁପାଳନ ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପଠାଯିବ ।

ରାୟରୁ ନିବୃତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ଆମେ ସୁଶ୍ରୀ ଅନିମା ଦେଇ, ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମିତ୍ରଙ୍କୁ ଆମର ପ୍ରଶଂସା ନଥିରେ ରଖିଛୁ । ସେ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତିଗତ ଶୁଳ୍କ ଯାହା ଟଙ୍କା 7,500/- ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦକ୍ଷତାର ସହ ଏବଂ ଅତି ସତର୍କତାର ସହ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବାରୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୋନକ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛୁ ।

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

....

ଏସ୍.କେ.ସାହୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

....

ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ଦାଶ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

13 ଡିସେମ୍ବର, 2023/ଏ.କେ.ପ୍ରଧାନ

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦିକା

ସସ୍ମିତା ନାଏକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA